

۲۰۱۷/۱۱/۰۴

پوهندوی آصف بهاند

د افغانستان پر ماشومانو او کوچنیانو باندې

د تاوتریخوالي سونامي

دریمه برخه

ز مور د گلالیو ماشومانو او کوچنیانو سترگی او څیرې مور ته وایي:

مور د ژوند په هغه پړاو کې یو چې نه غواړو د خبرو اوریدو په ځای مو پر مخ څپیرې ولگیري، مور نه غواړو چې د مثبتو لوستونو او موزیک د اوریدو پر ځای د ټوپک او بمونو درزا واورو.

د ماشوم د حقونو اړوند، که د افغانستان ټولنه، په ټول کې ارزول شي، داسې باید وویل شي چې ز مور ټولنه د ماشومانو او کوچنیانو له پاره د محکې پر مخ د یوه ریښتیني دوزخ حیثیت لري.

ز مور په ټولنه او ز مور په هیواد افغانستان کې له ماشومانو او کوچنیانو سره تاوتریخوالي، ماشوم زورونه او د هغوی حقوقو او روزني ته نه پاملرنه په داسې یوه موضوع بدله شوې ده چې اوس تقریباً تر نوي یا پنځه نوي سلنه مشران وهل ټکول او د ماشوم او کوچني بدني او روحي زورونه خپل حق گڼي او داسې فکر کوي چې دوی ماشوم او کوچنی په دې دلیل وهي ټکوي چې له بدو کارو را واورې.

ز مور ډیره سلنه زدکړي هیواد وال لا د دې ناسمې پالیسی له مخې: «چې ډب نه وي، ادب نه وي» د هغوی په وهلو او زورولو لا ویاړ هم کوي.

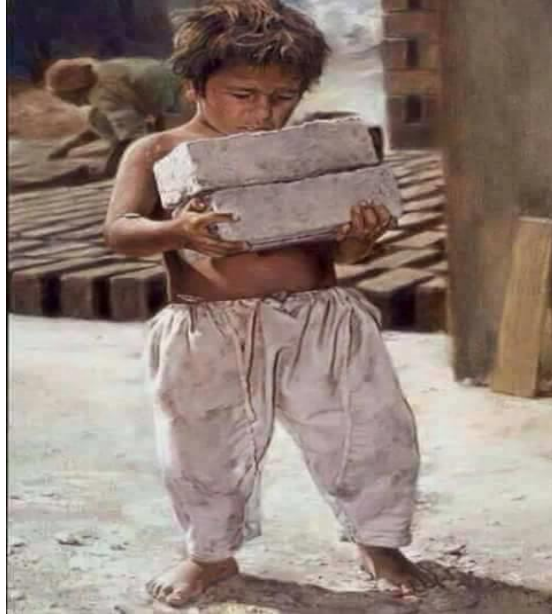
ز مور د ټولني پر ماشومانو او کوچنیانو باندې د تاوتریخوالي سونامي دې حد ته رسیدلي ده چې اوس یې مخنیوی ستونځمن نه، بلکې د نه کیدونکي برید ته ورنږدې شوي ده. دولت اصلاً دې موضوع ته هیڅ پام ځکه نه کوي، چې دولتي مسولین داسې کسان گمارل شوي دي چې نه ماشوم، نه کوچنی او نه هم نوی نسل پیژني، نه یې له حقوقو خبر دي او نه هم پر دې پوهیږي چې د نوي نسل د ناسمې روزني عواقب به کورنیو او هیواد ته او ټولني ته څه وي. د ورکتون بڼونکي د دريو یا څلورو کلونو ماشوم په سوکانو اولغتو وهي، په بڼونځیو کې یې بڼونکي وهي په کورنی او کوڅه کې یې مشران وهي ډیوي او...

ماشوم په هر سن کې خاڼته روزنه او پاملرنه غواړي، مور سر بیره پر دې چې ټاکلي او اړینه پاملرنه نه ورته کوو، د وهلو ټکولو او تحقیرولو ډالی هم ورکوو، په دې نه پوهیږو چې ز مور دا چلن د ماشوم په فزیکي او رواني حالت باندې څومره بده اغیزه کوي. مثلاً د اوو یا اتو کالو یو کوچني باندې همدې ټولني او مشرانو داسې حالت راوستی دی چې هغه د خښتو کار ته اړ وزي، د خښتو هغه قالب یا هغه خښتي چې ماشوم جگوي او لیردوي یې، د هغه پر فزیکي ودې باندې څه ډول منفي تاثیر کوي، دې خبرې ته د چا پام هم نه دی.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

دغه راز د جگړې اصلي قربانيان ماشومان او کوچنيان دي، ځکه چې د تپینتي او پټیدو په چم نه پوهیږي او د دې توان نه لري چې د مشرانو د جگړې له اور نه ځان خلاص کړي. لاندې عکس ته ښه ځیر شی:

دا ماشوم چا په وینو ولاړه، ولي د څه له پاره د کومې موخي په غرض او نورې داسې پوښتنې چې یا یې څوک ځواب نه شي ویلای او یا هم داسې ځوابونه ویل کیږي چې هر څه په خامو تارونو تړي او په تقدیر یې ورسپاري.

د پاڼو شمیره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

زموږ په ټولنه کې د ماشوم زورونې د سونامي د درولو له پاره څوک د يو سپن په اندازه هم څه نه وايي او که څوک څه وليکي او يا يې و وايي، د نورو له پاره حتی د خدا او تمسخر وړ مسأله بريښي. کله چې ما د کوچنيانو د ادبياتو په نامه مقالې او کتابونه خپاره کړل، ما ته مخامخ ويل شوي دي چې:

«تا له ځان نه څه ماشوم جوړ کړی دی، بل څه نه شته چې فکر او ليکنه پرې وکړي.»

د داسې ټيپ خلکو پاليسي دا ده چې:

«وي زيروه، وزن يې مځکه جگوي، روزي خدای ور رسوي»

دوی د ماشوم او کوچني د حقونو په نامه هيڅ شی نه پيژني او د راتلونکي ټولني په باب چې همدا کوچنيانو به يې رهبران وي؛ هيڅ فکر هم نه کوي.

دلته په اروپا کې په ډنمارک کې مې داسې څلور بول ليدلي چې زما په مخ کې يې خپله وړه لور په ځاپيرو وهله. کله مې چې ورته وويل چې دا ماشوم ولې وهي؟ را ته وې ويل چې:

«پريزده چې دار مې ورسره وي، چې په غټوالي کې هرڅه ورته ووايم، بيا «نه» و نه وايي.»

په اروپا کې، په تيره په ډنمارک کې د ماشوم زورونه او وهل ټکول لوی جرم دی او عاملين يې زندان ته هم ليرل کيدای شي، خو اوغان لالا خپل ماشوم په دې موخه واهه ټکاوه چې د تل له پاره د پلار دار ورسره وي.

د ماشوم مادي او معنوي روزني او ژوند (لکه کافي تغذيه، د اوسيدو له پاره مناسب ځای، د زدکړو او تحصيل مناسب وخت او ځای) ته نه پاملرنه؛ د هغوی د هر اړخيزي ودې مخنيوی کوي چې پايله يې دغسې وي لکه اوس چې زموږ ټولنه، زموږ خلک او ډيرې کورنۍ ورسره لاس گريوان دي.

د پرمختللو ټولنو د بريايو راز په دې کې دی چې له ټولو لومړيتونونو نه مخکې ماشومان په درجه يو لومړيتوبونو کې درول کيږي او رسيدگي ور ته کوي.

د دريمې برخې پای